

leraren. Hij wordt gekozen tot voorzitter van de faculteit. Zijn organisatie-talent en werkkracht dragen de opbouw. De geboren en getrainde docent wordt schier aanbeden door de studenten, geëerd door zijn collegae. Leerlingen volgen hem daar op, wanneer hij gehoor geeft aan de roep naar de Technische Hogeschool in Delft met de speciale opdracht om daar een studiecentrum voor bedrijfseconomie op te bouwen en in eerste aanleg te leiden. Hij oreert over het verband tussen constructie en organisatie. Toen in het begin van de laatste ziekte - na de chirurgische hulp - een kans op herstel mocht worden verwacht, zei hij mij nog twee à drie jaar nodig te hebben om de begonnen taak van de T.H. af te maken. Hij kon het nog klaar krijgen voor zijn emeritaat. Dit typeert hem. Het is hem - helaas - niet gegeven geweest. Evenmin heeft hij in Groningen zijn afscheidscollege moge geven; het zou in oktober a.s. geschieden. Welk mens zal zijn eigen leeftijd vermogen vast te stellen? De wereld dient noch des mensen wil, noch de willekeur van het toeval.

Hij heeft de goede strijd gestreden. Hij heeft de moeilijkheden van zijn leven gesublimeerd in de omvang en de hoge kwaliteit van zijn arbeid en in de overgave aan zijn werk. Hem zij daarvoor dank gebracht.

Hij ruste in vrede.

Prof. Dr. Abram Mey

IN MEMORIAM

Professor Doctor Jacob Louis Mey, mijn leermeester en vriend

Doctor Jacob Louis Mey is van ons heengegaan. Met hem is ons een veelzijdig geleerde en een enthousiast beoefenaar van de bedrijfseconomie ontvallen. Zijn grote eruditie en de oorspronkelijkheid van zijn denken gaven hem gezag op wetenschappelijk en maatschappelijk terrein, niet alleen binnen onze landsgrenzen, maar ook daarbuiten. Hij heeft door zijn talrijke publicaties, waaronder het vele malen herdrukte *Leerboek der Bedrijfseconomie* grote invloed gehad op het bedrijfseconomische denken in ons land.

Daarbij was hij een goed organisator. Mede door zijn grote organisatorische talent had hij een werkzaam en veelal leidend aandeel in de oprichting van vele instellingen en organisaties ter bevordering van de wetenschappelijke studie van de vraagstukken rond het ondernemingsgedrag en het daarop gebaseerde onderwijs. Aan de ontwikkeling en de uitbouw van deze creaties heeft hij zijn beste krachten gegeven.

Hij heeft zich steeds ingespannen voor de uitwisseling van de resultaten van de wetenschapsbeoefening op nationaal en internationaal niveau. Op vele buitenlandse en binnenlandse wetenschappelijke congressen was hij een zeer gewaardeerde deelnemer, wiens bijdragen hoog in aanzien stonden.

In de gedachtenwisseling legde hij een grote wetenschappelijke openheid aan de dag. Hij bezat de gave zich snel en eerlijk in andermans ideeën te verdiepen. Zijn kritiek kon vlijmscherp zijn, maar gefundeerd. Waar nodig, wist hij zijn eigen opvattingen te herzien en te verrijken met de uitkomsten van de discussie.

In zijn onderwijs en zijn publicaties, die het gehele terrein van de bedrijfseconomie bestrijken, liet hij doorklinken, dat zowel de wetenschapsbeoefening als

zodanig, als ook het object van onze studie een menselijke aangelegenheid is. De „zuivere” economie werd bij hem een „menselijke” economie, rekening houdend met de begrensde mogelijkheden van de menselijke rede.

Afgestudeerd aan de Rotterdamse Hogeschool schreef hij een leerboek in de Amsterdamse stijl. Hij adopteerde evenwel de Amsterdamse „leer” niet zonder meer. Zonder ook maar iemand te kort te willen doen, kan worden gesteld, dat zijn theoretische conceptie minder dogmatisch was dan de onversneden Amsterdamse leerstellingen. A prioristische uitgangspunten als het bestaan van een economisch motief, een wet van de continuïteit, een wet van de arbeidsverdeling treft men in zijn werk niet aan. Hij had een open oog voor het realiteitsgehalte van de theorie en voor de praktische toepasbaarheid van de resultaten. Meer dan in de veertiger jaren gebruikelijk was toetste hij de deductief verkregen uitspraken op hun voorspellende waarde aan de feiten. Zijn dissertatie *Beschouwingen over het weerstandsvermogen en de financiële reorganisatie van ondernemingen*, anno 1946, was origineel en baanbrekend voor de leer van de financiering. Methodologisch gezien ging hij op het terrein der bedrijfseconomie vooraan.

Hij paarde een grote creativiteit aan een formidabele werkkraft. Hij stelde daarbij hoge eisen aan zich zelf. Ook van zijn leerlingen en medewerkers verlangde hij veel. Hij leerde hen onafhankelijk en onbevooroordeeld denken. Nimmer aflatend was zijn bemoeienis met hun wetenschappelijke en maatschappelijke ontplooiing.

Het dient te worden toegegeven, dat de hoogleraar J. L. Mey lang niet voor iedereen even gemakkelijk toegankelijk was. Toch waren de vrienden van Jaap Mey zeer talrijk. Nimmer werd hem tevergeefs om raad gevraagd. Een gesprek met hem betekende een persoonlijke verrijking. De erkentelijkheid van zijn leerlingen en vrienden werd op zijn 65ste verjaardag tot uitdrukking gebracht in de aanbieding van een bundel opstellen onder de titel *Bedrijfseconomische verkenningen*. Niettegenstaande deze officiële titel sprak Jaap Mey zelf altijd van het „Liber Amicorum”, waaruit bleek hoe hoog hij de vriendschap aansloeg. Ik prijs mij zeer gelukkig te behoren tot de kring van zijn directe leerlingen. Bovenal ben ik dankbaar zijn vriend te zijn geweest.

Zijn leven is niet gemakkelijk geweest, maar de zorgen en moeilijkheden hebben hem niet verbitterd. Integendeel, hij vond daarin een aansporing voor het volbrengen van zijn levenstaak. Naar menselijke berekening voortijdig is zijn levensdraad afgesneden. Een vreselijke ziekte heeft zijn lichaam geteisterd. Zijn geest bleef tot het einde van zijn leven ongebroken.

Zijn verscheiden betekent een onherstelbaar verlies. Allermeeest voor hen die hem dierbaar waren: zijn familie en vrienden. Ook aan de beoefening van de bedrijfseconomie is opnieuw een zware slag toegebracht zo kort na het overlijden van Hindericus Willems en Henderikus Geert Werkema, zijn leerlingen, onze vrienden.

Jacob Louis Mey heeft de fakkel moeten overdragen. Zijn werk is onvoltooid gebleven. Wij zullen zijn arbeid, waar nodig voortzetten, in diepe dankbaarheid voor alles wat ons met zijn leven is geschonken.

Moge zijn ziel de eeuwige rust vinden, waarnaar hij zo rusteloos heeft gezocht.

Johannes Lützen Bouma